

ČESKÁ CHALOUPKA

je název divadelní hry, kterou sehraje Těl. jednota Sokol Radslavice—Sušice v neděli dne 17. března 1940 v sále pana Aloise Matyáše v Radslavicích.

OSOBY:

Matoušek, chalupník
Matoušková, jeho žena
Vojtěch } jejich děti
Lidka }
Stehlík, domkář

Kalenda, sedlák
Dochodil, mlynář
Anička, jeho dcera
Pilát, akad. malíř
Goldpajtl, lichvář

Začátek o půl 8. hodině večer.

Vstupné: I. místo 5,- K, II. místo 4,- K, & stání 3,- K.

P R O G R A M :

Sobota 15. září 1945:

V 19 hodin lampionový průvod obcí k rodnému domku Františka Slaměníka. Sraz u mlékárny.

1. Ant. Petzold: Hymnus - smíšený sbor.
2. Zahájení oslav předsedou MNV. Josefem Huňkou.
3. Večerka.
4. Slavnostní schůze Přípravného výboru a radslavských rodáků v sále sokolovny. Předání Sborníku obce Radslavic »Chaloupky naše, budte požehnány« - uspořádal Al. Calětka-Radslav. - Vzpomínka 60 let školy. Projev říd. učitele Stanislava Taufra.

Neděle 16. září 1945:

Dopoledne:

1. Jitřenka.
- 2 V 8 hodin slavnostní bohoslužby. Kazatel dp. Al. Čáp.
3. V 9.30 hod. průvod k pomníku T. G. Masaryka.

U pomníku:

- Vztyčení státní vlajky.
Bedřich Smetana: Věno - mužský sbor.
Proslov odb. učitele Jindř. Čouпка z Přerova.
Znovuodhalení a předání pomníku veřejnosti.
J. N. Poláček: Svatý kraj - smíšený sbor.
4. Pictní vzpomínka na místním hřbitově.

Odpoledne:

1. O 13. hod. seřazení průvodu u mlékárny a průvod obcí k rodnému domku Frant. Slaměníka.
2. Fanfáry z opery »Libuše« od Bedř. Smetany.
3. Ant. Petzold: Hymnus - smíšený sbor.
4. Slavnostní projev ředitele Jos. Krumpholce z Holešova.
5. Pozdravné projevy hostů.
6. J. Javůrek: Na Moravu - mužský sbor.
7. Národopisná scéna »Hanácká svajba«.

Režie Fr. Klobouk. Návnik tanců Vlasta Zimmermannová a Zdislav Matyáš. Výprava a zpěvy: Jan Opatřil.

Osoby: Otec ženichův — Josef Hádal
Ženich — Vladimír Pavelka
Jeho matka — Jiřina Knopová
Otec nevěsty — Kliment Šložil
Nevěsta — Zdena Lónová
Její matka — Anna Dostalíková
Kecal — Joža Makovička
I. družba — Zdislav Matyáš
I. družička — Vlasta Zimmermannová
I. svědek — Karel Jiřík
II. svědek — Eduard Knop
I. zalíkovačka — Růžena Jiříková
II. zalíkovačka — Vlasta Zatloukalová
III. zalíkovačka — Štěpánka Zaorálková
IV. zalíkovačka — Štěpánka Mořkovská
I malá družička
Družičky a družbové

Pořad průvodu:

V 15 hodin vejde Kecal se svojí droženou z dolního konca dědine z čís. 146 k domo ženicha čís. 90 na-proti mlékárně.

O ženicha.

Kecal přejede volama v rakušáko pro ženicha. Děkoje rodičom za dobry vechování sena a prosí jich, abe mo požehnale. Dež to odělajó, sen jim děkoje a lóbe roke. Kecal žádá všেকে přetomny, abe Honzičkovi odpustile, ešle nekerymo z nich obležel. Potom zve všেকে, abe šle s něma pro nevěsto.

O nevěste.

Kecalu pruvod přejede od ženicha k nevěstě o Peti-ku čís. 18. Tam só jož všeci přepravem. Kecal a celý hóf drožbu a drožček žádajó o vedání nevěste. Dež imajó nevěsto slěbenó, žádá Kecal, abe všeci doprovod-
dile nevěsto a ženicha do kostela. Nevěsta se lóči s domovem a celý průvod odjede k oddávkám.

Zalikování.

U mostka čekajó tetke a drožčke na pruvod z kostela. Zalikujó celý ženichu pruvod a spíš ho nepustijó, dokavad se neveplati.

Na svatbě.

Drožhi a drožčke tancojó hanácky tance. Všeci hodoynici házó do žeta. Kecal děkoje všeckým za návštěvo a prosí, abe nepomlůvale hostitela, ešle se jim neco nelbilo. Potom odjede nevěsta se svojó věbavó k ženichovi.

8. Hold republice.

9. Lidová veselice.
Slavnostní sbory nacvičil Jan Tomašik st. - Hudba radslavská za řízení Stanislava Taufra. - Hanácký buřet, občerstvení.

Učesť tanění věčnek v místních hostincích.

Sjezd radslavských rodáků.

V neděli po celý den stál autobusové spojení z Přerova od akc. pivovaru a zpět.

HALOUPKY NASE BUDIE POZEHNAN
JAK TATO
V NIZ SE NAM NARODIL 4 X 1845
FRANTIŠEK SLAMENIK
CHLOUBA NASE VUDCE MORAV. UCITELSTVA
OZDOBA NARODA
H V PRÉROVÉ Z VII 1919 JAKO RED. MĚST. SKOL
A TVURCE KOMENSKÉHO MUSEA.

Místní národní výbor a Svaz české mládeže v Radslavicích u Přerova

dovoluje si Vás co nejserdčejněji pozvat na

OSLAVU

100. výročí narození

Františka Slaměníka

spisovatele a vůdce moravského učitelstva,
zakladatele Komenského musea v Přerově

pořádanou v sobotu 15. září a v neděli 16. září 1945

Zahajovací divadelní představení na nové scéně ke 43. výročí založení jednoty

LUČERNA

Hra o 6 obrazech od Aloise Jiráska. Režie Joža Makovička.

Výprava Alois Hrabal. Text sleduje M. Orsavová. Inspicent Zd. Hradil. Světa J. Hrdlička. Hudbu řídí St. Tauffer. Masky Liška.

Koštiny KP Olomouc.

Sobota 22. března ve 13,30 hodin, neděle 23. března 1938 ve 14,30 a 19,30 hodin.

Děj za onoho času ve mlýně, na zámku, v lese a v lesním zámečku.

OSOBY A OBSAZENÍ

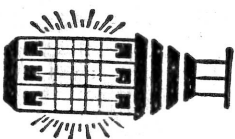
Kružna – Anděla Caletková	Klásková – B. Gelová
Dvořan – B. Barbořik	Michal, vodník – B. Jemelík
Vrchní – Al. Hrabal	Ivan, vodník – J. Gadourak
Mlynář – Vl. Lón	Pan Franc – J. Lukáš
Jeho bába – B. Makovičková	Mušketýr – K. Šlinsk
Hanička – L. Střelcová	Zan, služebník – J. Caletka
Zajíček, učitel, mládenec – J. Makovička	Komorná – B. Sušenová
Braha, sekerník – E. Zapletálek	Kroužilka, rychtář – F. Šindler
Zima, šumař – J. Padalík	Votruba, rychtář – B. Jiřík
Sejtko, šumař – J. Rouhl	3. rychtář – Zd. Hradil
Klásek, šumař – J. Sušen	Farář – V. Caletka
	Družička – St. Haluzíková
	Hejkal – Vl. Vičík

1. cení panny: B. Sušenová, M. Sušenová, L. Sušenová, M. Pechová, I. Zapletáková, Vl. Kučová, M. Dvořáková, L. Nevařilová, Vl. Němcová, L. Barbořiková, M. Glotzmannová, B. Gelová ml.

Zámecká chasa: J. Frop, C. Mořkovský, Sv. Zajíc, Zd. Střelec, Vl. Vičík. Hudba: Nevařil Jar. st., Zlámalík Fr., O. Hlobil, J. Masat, M. Navrátil, Jar. Nevařil ml., Vl. Hába.

Jiráskova Lucerna je skoro tak oblíbená, jako Prodáná nevěsta. Jiráskovi se v této hře podařilo vystihnout ducha české lidové pohádky. Fantazie básníka byla podnícena fantasií lidovou, takovou, jak ji znal z vyprávění své matky.

Hlavním podnětem byla mu historická zpráva o zvláštním robním závazku, ale hra sama nevznikla rázem a lehce. Impuls přišel v r. 1882. O 11 let později byla napsána »Předehra«, jakýsi společný zárodek Lucerny i Pana Johanesa a teprve r. 1903 byla napsána Lucerna a ještě téhož roku 17. 11. po prvé hrána na Národním divadle. Tato hra nebyla ani pro samotného autora jen rozkošnou rokokovou hříčkou, kokemí idylkou za starých časů, kdy se sedlák třásl před Francem a na vrchnost pohlížel jako na božstvo. J. Vodák výstižně napsal, že je to puvabný sen lemní noci, sněný Čechem. A proč si Jirásek vybral rokokový obrazek pochopíme, když si uvědomíme, že se chtěl v mládí stát malíčem. Jirásek ve svých dramatech maluje slovy a tento jeho výtvary cit ho přivedl, stejně jako Alše, Mánesa k zájmu o rokoku, v němž bylo něco, co neobyčejně vyhovovalo českému národnímu charakteru. Bylo to rokokové potěšení ze života, kladná životní radost, jež se Jiráskovi libila. Tolik k historii vzniku a námětu hry.

R S T V Z P O M I N E K

Stanislav Taufer zapsal v roce 1923 do kroniky obce Radslavic: Divadelní ochomníci, zpěváci, hudba i obecnstvo – vše se chystá a těší na den 17. června toho roku na slavnostní představení Jiráskovy Lucerny. Scéna upravena v zahradě Jos. Knopa č. 46, kde připraveno také příjemné vyleštění. Slavnost provedena přes nepříznivé počasí, ač neustálé příšly omezily očekávaný počet návštěvníků. Večerní divadlo sehráno za trvalého deště, herci i obecnstvo vydrželi až do konce, neubíjíce důkladné spěchy. – Jan Gadourek, zasloužilý ochomník, vzpomíná. Po první světové válce bylo potřeba na našem venkově, který tísnil životní poválečný boj, aby lidem byla poskytnuta potřebná mlá a dobrá zábava – a tu jim mohlo dát jen dobré ochomnické divadlo. Ihned po svém příchodu do Radslavic v roce 1920 dal jsem se do práce. Díky Bohu, setkal jsem se všude s nadšením a pochopením u mladých i starých obojího pohlaví a již po několika týdnech jsme se představili hrou »Pasekářka«. Následovaly další hry a byli jsme hrdi na ten náš repertoár, ve kterém byla zastoupena tvorba českých klasiku na plných 100 procent. Byla to hlavně divadelní představení v přírodě – Janošik, Radúz a Mahulena, Lucerna, která ochomníky Radslavic proslavila po celém širokém okolí. Do budoucna bych měl jedno přání: Aby se mládež divadlu nevyhýbala, aby se v ní probudil zdravý zájem o naše divadelní umění, které za mých mladých let bylo radostí a duševním štěstím nadšeného návštěvníka i divadelního ochomníka.

RED třemi roky jsme začali adaptovat starou stodolu v č. 48 na tělovýchovný, kulturní a společenský stánek naší obce. Opti-

musmus hrušky iniciátorů pomáhal překonávat nezměnné potíže v zajišťování finančních otázek, stejně jako při získávání stavebního materiálu i dobrovolných brigádníků. Vždy podle potřeby stávali se z nás zedníci či přidavači, tesaři neb pokrývači, stolaři i sklenáři. Převážná část občanů se zapojila do práce a nebylo jediného domu v obci, z něhož by nepřišla finanční podpora ve formě půjček. Místní národní výbor, JZD i kulturní odbor rady ONV byli vždy ochotni přispět dle svých možností. Na adaptaci bylo celkem vynaloženo více než 180.000 Kčs z pokladny Šokola, KSČ, VZ, SRPŠ, z akce »Z« a dalšími složkami a bylo vybudováno dílo v hodnotě 760.000 Kčs. Celkový počet brigádnických hodin přesáhl výši 20.000 hodin. Z toho šest nejobětavějších odpracovalo přes 9.000 brigádnických hodin. Dobrá věc se v Radslavicích podařila a od prosince 1957 se obětaví brigádníci mění v organizátory kulturních podniků, cvičitele, ochomníky i dekoratéry a budovarelské nadšení se přeneslo do kulturního života Radslavic. Je potřeba vyzvednout, že na vybavení jeviště byla věnována částka více než 40.000 Kčs. Již při započetí adaptace nám bylo jasno, že první divadelní hrou na novém jevišti bude Jiráskova Lucerna, kterou dnes uvádíme v provedení našimi obětavými ochomníky. J. M.

Místní osvětová komise
v Radslavicích okres Přerov

pořádá v sobotu 15. září a v neděli 16. září 1928

JUBILEJNÍ SLAVNOSTI

10LETÉHO TRVÁNÍ ČSL. REPUBLIKY SPOJENÉ

S OSLAVOU FRANT. SLAMĚNÍKA

vůdce moravského učitelstva
a zakladatele Komenského musea v Přerově,

A ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY
NA JEHO RODNÉM DOMKU.

Současně otevřena bude Slaměnikova mateřská
škola a uspořádán sjezd rodáků radslavských.

K oslavám těmto zveme veškeré vrstvy občanstva.

PROGRAM:

V sobotu v 8 hodin večer v sále Sokolovny

LEŠETÍNSKÝ KOVÁŘ

Lidová hra o 4 jednáních. Dle básně Svatopluka Čecha, pro
scénu upravil A. Hubený.

OSOBY:

Lešetínský kovář	Jan Tomášík st.
Liduška, jeho dcera	Vlasta Dostálíková
Václav, kovářský tovaryš	Šindler Stanislav
Farář v Lešetíně	Zapletálek Jindřich
Józa, dělník	Jiřík Karel
Baruška, sírotek	Talová Bohumila
Háta, stará žena	Tihelková Marie
Brázda, starý usedlík	Vyňuchal Antonín
Prokop, tovární dělník	Šindler Frant.
Správa továrny	*
Struka, náhončí	Tomášík Jan ml.
Havel } sousedé	Petráš Ladislav
Sychrava } v Lešetíně	Haluzík František
Vávra }	Valenta František
Důstojník	*
Strážmistr	Hádala Ladislav

Četníci, vojsko, lid, dráb.

Lid venkovský a tovární, vystěhovalci.

Děj v Lešetíně v polovici 19. století. — Jednání 1. a 2. na jaře.

Mezi 2. a 3. jednáním uplyne několik roků.

Jednání 4. následuje třetí den po jednání 3. — Obě v listopadu.

V neděli o 6. hodině ráno budíček.

O 8. hodině polní mše, kterou sloužití bude radslavský rodák
přelát Monsignore P. A. Kobliha, papež, komoří, čestný vikář
na domě v Olomouci. O 9. hodině

HOLD REPUBLICE U POMNÍKU PRES. MASARYKA